

- सुरभिसमय m. Frühlingszeit SĀH. D. 21, 1.
 सुरभिस्त्रवा f. Weihrauchbaum RĪĀN. 11, 196.
 सुरभीकृ (सुरभि + 1. कृ), °करोति wohlriechend machen, mit Wohlgeruch erfüllen KUMĀRAS. 1, 9. BUĀG. P. 5, 2, 11. °कृत HARIV. 1123. R. 2, 22. 4, 11. Verz. d. Oxf. H. 17, b, 3 v. u. 130, b, 6. PAÑĀK. 1, 6, 39. 7, 4. 37. ÇATR. 1, 41. unoig.: विवेचकतया तस्य स्नाध्यया °कृताः । लक्ष्मी-विलासाः त्वाभर्तुः RĪĀA-TAR. 3, 259.
 सुरभीगन्ध s. u. सुरभिगन्ध.
 सुरभीगोत्र n. das Geschlecht der Surabhi so v. a. Rinder, Kühe MBu. 13, 715. — Vgl. सुरभितनय u. s. w.
 सुरभीपट्टन n. N. pr. einer Stadt MBh. 2, 1171.
 सुरभीरसा f. Weihrauchbaum MATHURĀ zu AK. 2, 4, 4, 11 nach ÇKDn.
 — Vgl. सुरभी und सुरसा.
 सुरभीसुत m. ein Sohn der Surabhi, pl. so v. a. das Rindvieh R. GORR. 2, 100, 52.
 सुरभूरुह m. Götterbaum, Bez. der Pinus Deodora Roxb. BUĀVAPA. im ÇKDn.
 सुरभूषण n. Götterschmuck, Bez. eines Perlenschmucks aus 1008 Schnüren und 4 Hasta lang VARĀH. BRH. S. 81, 31.
 सुरभ्यास्य (सुरभि + घ्रास्य) adj. einen wohlriechenden Mund habend; davon nom. abstr. °त्व n. ÇĀH. ÇR. 1, 12, 5.
 सुरमणीय adj. überaus ergötzlich, — anmuthig, — schön zur Erkl. von सुरण Nir. 11, 50.
 सुरमण्डलिका s. u. सुरखण्डलिका.
 सुरमण्य adj. = सुरमणीय HARIV. 6371.
 सुरमन्दिर n. Gotteshaus, Tempel Spr. (II) 7126. KATHĀS. 7, 69. RĪĀA-TAR. 5, 29.
 सुरमृत्तिका f. eine best. Lehmart (तुवरी) RĪĀN. 13, 64.
 सुरमेदा f. eine best. Wurzel, = मरुमेदा RĪĀN. 5, 26.
 सुरम्य 1) adj. = सुरमणीय R. 2, 54, 41. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit PAÑĀK. 1, 10, 45, v. 1.
 सुरयान n. Götterwagen H. 89, Schol.
 सुरयुवति f. Göttermädchen so v. a. eine Apsaras MBh. 62. ÇĀK. 41. 48. VARĀH. BRH. S. 24, 1.
 सुरयोषित् f. Götterweib, eine Apsaras KATHĀS. 121, 110. BUĀG. P. 8, 2, 9.
 सुरराज् m. Götterfürst, Bez. Indra's MBu. 6, 2101. BUĀG. P. 10, 74, 51.
 सुरराज m. dass. MBu. 3, 11910. R. 2, 74, 16. 18. 5, 25, 7. RĪĀA-TAR. 5, 157. BUĀG. P. 5, 10, 18.
 सुरराजगुरु m. der Lehrer Indra's d. i. Bṛhaspati, der Planet Jupiter VARĀH. BRH. S. 19, 15.
 सुरराजन् m. = सुरराज R. 2, 74, 14.
 सुरराजवृत्त m. Indra's Baum, Bez. des Pāṭigāta RAGH. 16, 79.
 सुररिपु m. ein Feind der Götter VARĀH. BRH. S. 12, 1.
 सुररुष (सुर + रुष) m. der Beste unter den Göttern, Bez. Indra's H. 173. ÇIVA's BUĀG. P. 8, 12, 30.
 सुरर्षि (सुर + रुषि) m. = देवर्षि ein göttlicher —, ein unter den Göttern weilender Rshi AK. 1, 1, 2, 43. MBh. 1, 223 (Nārada). R. 1, 59,

18. 6, 110, 56. Verz. d. Oxf. H. 78, b, 39. BUĀG. P. 4, 24, 63 (die Götter und Rshi nach dem Comm.). 31, 5. 5, 1, 22. 7, 1, 12. 9, 28. 9, 14, 16. — Vgl. सुररुषि.
 सुरस्ता f. eine best. Pflanze, = मरुह्यातिष्मती RĪĀN. 3, 71.
 सुरला f. N. pr. eines Flusses H. Ç. 166. ÇABDA. im ÇKDn. = पुरंदरा HĀR. 181.
 सुरलासिका f. Flöte ÇABDAR. im ÇKDn.
 सुरलोक m. die Götterwelt, der Himmel AK. 1, 1, 2, 1. R. 1, 36, 22. R. GORR. 2, 110, 23. Spr. (II) 2282. BUĀG. P. 7, 10, 12. 8, 8, 6. °राज्य n. die Herrschaft über d. G. Spr. (II) 5302.
 सुरलोकसुन्दरी f. eine Schöne der Götterwelt, eine Apsaras VIKR. 21.
 सुरवधू f. ein Götterweib, eine Apsaras RAGH. 9, 20. KATHĀS. 121, 120. Verz. d. Oxf. H. 64, b, 6 v. u.
 सुरवन n. Götterhain BUĀG. P. 3, 23, 40.
 सुरवर m. der Beste unter den Göttern: °नगर so v. a. Indra's Stadt Spr. (II) 5229. °वनिता ein Götterweib, eine Apsaras BUĀG. P. 5, 2, 2.
 सुरवर्चस् m. N. eines best. Feuers, eines Sohnes des Tapas MBu. 3, 14168.
 सुरवर्त्मन् n. der Pfad der Götter d. i. der Luftraum AK. 1, 1, 2, 1. MED. kh. 20.
 सुरवल्लभा f. weisses Dūrvā-Gras RĪĀN. 8, 112.
 सुरवल्ली f. Basilienkraut RĪĀN. im ÇKDn.
 सुरवाहिनी f. der Götterfluss d. i. die himmlische Gaṅgā KATHĀS. 116, 74.
 सुरवीथी f. die Strasse der Götter, Bez. der Bahn der Nakshatra MBu. 3, 1767.
 सुरवेला f. N. pr. eines Flusses H. Ç. 166.
 सुरवेष्मन् n. 1) die Behausung der Götter, der Himmel Z. d. d. m. G. 27, 39. — 2) Gotteshaus, Tempel Spr. (II) 6042. RĪĀA-TAR. 6, 140.
 सुरवेरिन् m. ein Feind der Götter, ein ASURA ÇABDAR. im ÇKDn.
 सुरशत्रु m. dass. HALĀ. 1, 5. °कृन् Beiw. ÇIVA's ÇIV.
 सुरशाखिन् m. Götterbaum so v. a. कल्पवृक्ष ĠĀṬĀDH. im ÇKDn. Spr. (II) 493. KĀVYĀD. 3, 180.
 सुरर्षि 1) adj. schönstrahlig: Soma RV. 10, 36, 8. — 2) m. N. pr. eines Rshi Ind. St. 3, 465, N. 3. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 5, 15.
 सुरश्रेष्ठ 1) m. der Beste unter den Göttern, Beiw. Viṣṇu's R. 1, 45, 25. ÇIVA's 24. Indra's 46, 15. BRAHMA-P. in LĀ. (III) 50, 11. Dharma's HARIV. 11526. Gaṇeṣa's PAÑĀK. 1, 7, 85. fg. — 2) f. श्री eine best. Pflanze, = ब्राह्मी RĪĀN. 5, 61.
 सुरस (6. सु + रस) 1) adj. (f. श्री) a) wohlschmeckend H. an. 3, 761. MED. s. 45. घ्राप: R. 5, 73, 59. VARĀH. BRH. S. 54, 73. 103. 122. — b) reizend: प्रौढसुरसा ein Weib KATHĀS. 47, 110. — 2) m. a) Vitis Negundo Lin. ÇABDAR. im ÇKDn. Andropogon Schoenanthus Lin. RĪĀN. 8, 124. Vgl. 4). — b) das Harz der Gossampinus Rumphii Sch. et Endl. RĪĀN. 8, 12. — c) N. pr. α) eines Schlangendämons MBu. 5, 3632. — β) eines Berges MĀRK. P. 55, 9. — 3) f. श्री a) Bez. verschiedener Pflanzen: = रास्ना AK. 2, 4, 2. MED. RĪĀN. 6, 82. = मिश्रया 4, 15. ÇABDA. im ÇKDn. = पर्णास H. an. = मरुशतावरी RĪĀN. 4, 122. = शेफा-